

§. 2. č. a), po katerem bode društvo znanstvene knjige vsaj podpiralo, da se izdada; in dr. Bleiweis določi nasvèt tako, da naj Matica knjigo sprejme, založi, prodaja, se splača, in kar ostane, je lastnina pisateljeva, ter opomni, da bi gledé na slovansko vzajemnost bilo prav potrebno, da se uči na naši gimnazii bližnji hrvaško-srbski pa česki jezik; po glasovanji se sprejame dr. Bleiweisov nasvèt s pristavkom, ako je pisatelju po volji, da se ta knjižica po tej poti dá na svetlo. — Gosp. dr. Bleiweisu je prof. Tušek iz Zagreba pisal, da je nabral slov. imen čez 700 rastlinskih rodov, in manjka mu izmed vseh, kar jih na Kranjskem raste, le še kacij 90 rodov, ter praša, ali bi ne bilo dobro, da se pridene knjigi „Štirje letni časi“ imenik rastlinski latinski in slovenski, toda brez sinonim ali soimenskih. Knjiga bi morebiti za eno pòlo obširniša bila, pa bi v znanstvenem oziru mnogo pridobila, ker bi se na tej podlagi reč dopolnovala, in bi s časom dobili dobro slovensko terminologijo vseh po Slovenskem rastočih rastlinskih rodov. — Odbor mu je na to pritrdil po opombi dr. Tomana, kako dobre so vmes tudi sinonima, naj se toraj nikar ne opuščajo, in dr. Bleiweisov, kateri mu je Medvedov rastlinski imenik poprej bil poslal, kako da tacega dela Slovenci že davno želijo itd.

Na to pové gosp. blagajnik dr. Zupanec, kako se množi Matičino premoženje, ktero znaša danes 24.062 gold. — O tej priliki popraša gosp. J. Gorup, kako je zavarovano, in ako sme odbor o tej reči govoriti, naj bi se déla na dnevni red prihodnje seje odboro ve, ker naša prihodnost je nekako temna, kar mu potrdijo z g. dr. Tomanom tudi drugi odborniki.

Na zadnje spregovorí gosp. dekan Hicinger, da je „Vojvodstvo Kranjsko“ dobra knjiga, kakoršne doslej še nismo imeli, da ima pa sèm ter tje vendar nekatere pogrèške in pomanjkljivosti, in da bi bilo dobro, da bi vsaj nekateri razdelki (geologični, topografični) se še obširneje obdelali, izdelali in razjasnili, kar hoče on o priložnosti storiti. Dr. J. Bleiweis omeni, da je knjiga skrbno sestavljena, vendar pa ni čuda, da je kak pogrèšek v taki vednostni knjigi, in da bo gosp. dekan gotovo vsem vstregel, ako se tega loti. Gosp. dekan je obljubil tak sestavek „letopisu.“ Potem razpustí odbor prvosednik dr. Vončina zahvaljuje se vsem zlasti vnanjima gg. odbornikoma.

Moja struna.

Žalostno glašenje, tiho, —
Lira moja je zapéla;
Čuje glase se miline,
Kri do vrha prikipeála.

Ihtajočega pogleda,
Solza se jej zdaj udere;
Srce vidim jej zibati:
Meni to srcé predere.

Zbujta bognja me iz spanja,
Krasna Vila prikazala
Se, prebujta me nemirno,
V pesmi ona me navdala:

Me poprime za ročico,
Tresajočo kvišku vzdigne,
Liro k srcu mi pritisne,
In z ročico belo migne.

„Sinko, zbudi se, pogledaj
Tje v temoto, oj ozri se;
Gledaj brate jokajoče, —
Se li srce ti ne trése?“

Se ozrém okoli sebe,
Slavna bognja je zginála,
Vendar liro mi pusti še, —
Tovaršico mi premilo.

„Glej tam, deklico prezalo,
Glej mladenča, kako prosi,
Glej naš pogubljeni narod, —
Vse pretežko breme nosi!“

Mili glas, — zapoje struna,
Lira moja zadonéla,
Čuje glase se miline,
Kri do vrha prikipeála.

France V.

Novice iz deželnih zborov.

19. novembra so se pričeli vsi deželni zbori našega cesarstva; kako, naj povedó naslednje vrstice:

Zbor ogerskih velikašev je nagovoril taver-nik; grof Cziráky-jev predlog, da predsednik presvitli cesarici ponese zborova voščila za njen god, je bil z eljen-klici enoglasno sprejet; bran je bil kraljev reskript, ktere ga je zbor molcé poslušal potem pa sklenil sejo.

Zbor ogerskih poslancev je predsednik pričel o poldne z nagovorom, v katerem je ob kratkem razlagal važno nalogo tega zbora, konečno pa presvitli cesarici za god izrekel voščilo, kteremu so sledili živi eljen-klici. Po prebranem kraljevem reskriptu je bila sklenjena prva seja.

Levovski zbor je odprl deželni maršal knez Sa-pieha z vvodnim govorom; v njem je zahvalo izrekel cesarju, da je najvažnejše sklepe zadnjega deželnega zbora potrdil in deželi dal rojaka za svojega namestnika, potem govoril o potrebi, da se deželi prenarédé sodnije in slednjič Njih Veličanstvu zaklical slavo, ktero je zbor navdušeno trikrat odzdravil. Cesarski namestnik grof Goluhovski se je zboru in deželi zahvalil za zaupanje, v nemal je poslance na delo ter izrekel, da se stanovitni blagor dá doseči le, ako se dežela tesno drži splošnje države; potem je zboru izročil stroškovnik zemljiščinega zavoda in predlog zastran prenarédbe volitnega reda. Zlasti je o levovskem zboru omeniti to, da je bil prvič odprt z govorom le v poljskem jeziku (dosedaj vselej nemški) in da se je cesarsko pismo bralo samo v poljskem jeziku, „ker“ — kakor je deželni maršal rekel — „pisma v rusinskem jeziku ravno ni bilo pri roki!“ Ni čuda, da je to jako osupnilo vso rusinsko stranko.

Hrvaški zbor je odprl prvi podpredsednik dr. Šuhaj. Prebran je bil kraljev reskript, s katerim se je sklical ta zbor, potem reskript zastran volitnega reda in deželne ustave. Sklenjeno je bilo, ta kraljeva odpisa dati v natis in potem razdeliti med poslance.

V Brnu je zbor pričel deželni glavar z ogovorom, v katerem je poslancem pred oči stavil čas, ki je pretekkel od zadnjega deželnega zbora; cesarski namestnik pa je zboru izročil cesarsko pismo od 13. oktobra t. l. (o vojskinem odškodovanji), pregledani volitni red in staviteljski red za Moravsko.

V Tropavi je vlada zboru predložila: ces. pismo od 13. oktobra t. l., staviteljski red in prenarédbo 13. in 15. §. volitnega reda.

V Gradcu je vlada predložila: prenarédbo 14. in 15. §. deželnega reda; staviteljski red za graško mesto in ces. pismo od 13. oktobra t. l., ktero se ima po zborovem sklepu tiskati in postaviti na dnevni red. V 2. seji je Herman storil predlog, da se reši njegov lantski predlog zastran real-gimnazije na Ptuj.

V Črnovicu je vlada predložila postavbo za prenarédbo 12. in 14. §. deželnega volitnega reda.

V Pragi je grof Rothkirch zboru najprej sebe predstavljaj za ces. namestnika in grofa Nostica za deželnega maršala; na to je grof Nostic povzel besedo in nemški nagovoril poslance, za njim pa česki njegov namestnik dr. Bělský. — Ces. namestnik je česki, potem nemški bral ces. pismo od 13. oktobra t. l. ter obé izročil zboru, nemški pozdravil zbor ter mu naznanil postavbe prejšnjega zbora, ktere je cesar potrdil, in postavbe, kterih ni potrdil. Po odobrenih novih volitvah se sklène prva seja.

V Lincu je vlada predložila ces. pismo 13. oktobra t. l., prenarédbo 12. in 14. §. volitnega reda, staviteljski red in postavbo za vodne pravice.

Solnograški deželni glavar v svojem nagovoru obžaluje ločitev iz nemške zveze s pristavkom: da bodo nemški Avstrijani vedno v srcu hranili zavest te zveze in z veseljem pozdravili trenutek, ki jih zedini z bratovskim ljudstvom.